టెలిఫోనులో సాధన

టక్...టక్...టక్...

గుఱ్ఱపు డెక్కల చప్పుడు...

జూలుగుఱ్ఱం - తెల్లగుఱ్ఱం - నల్లగుఱ్ఱం - గోధుమరంగు, తెల్లమచ్చల గుఱ్ఱం-వీటిమీద స్వారి నేర్చుకున్నాడు-జీవితం లో వీటిమీద ఆధారపడి బ్రతుకుపై చక్కటి స్వారి నేర్చు కున్నాడు-కలిసివచ్చిన కాలంలో కనకవర్షం కురిసింది. శ్యామ సుందర్ కు అదొక వ్యసనమైంది - గుఱ్ఱప్పందాలకోసం పందెం వేసుకు పరుగెత్తడం - కాని ఈనాడు కాలుజారింది - కనకం పాలిపోయింది-ఒక తప్పుఎత్తుతో పదివేలు నష్టం-అయినా పెద్ద ప్రమాదంలేదు - గడించిన ధనంముందు - పెంచిన వ్యాపారం ముందు-ఏమిటో బాధ-మనస్సులో బల్లెపు పోటులు-మెదడు మెలికలు తిరుగుతోంది.

బోయ్!...బీర్!...

గ్లాసులు చప్పుడు - సీసాలు కాళీ - మైకం - పోయి - అందమైన హోటలు రూము స్వర్గసీమలా ఊగుతోంది - ఏదో సముద్రంలో - చీకటిలో - అలలమీద తేలుతున్న ఓడలా - అంతా తేలిక.

క్రిణ్...క్రిణ్...క్రిణ్...

ఊఁ...

'ఎవరో శకుంతల...మీతో మాటాడతారట.'

ఊ...

మైకంలో శ్యామసుందర్ ఎర్రని కళ్ళు మెరిసాయి... ఈ క్రొత్త నగరంలో... తెలియని పరిస్థితులలో-ఎవరా పిలిపు ? నవ్వుతున్నాడు...హోటలు మేనేజరు కంఠం అదృశ్యం ! 'నమస్కారమండి !'

'నమస్తే!'

'నా పేరు...'

'తెలిసింది'-ఆమె నవ్వింది హాయిగా !

బలే పసందు కాలం - శ్యామసుందర్ పెదిమలు నృత్యం చేశాయి...

"మీరు నటించిన 'అమాయకపు పిల్ల' సినీమా చూశాను."

'నేనా ?...' శ్యామసుందర్ ముద్దమొహం ఆలోచనలో పడింది.

'మీరేగా !...అబద్ధమాడతా రెందుకూ - మీ నటన అంటే నాకు చాలా యిష్టం...'

శ్యామసుందర్ అప్రయత్నంగా చిటిక వేశాడు...

'అహ ! అలాగా...మంచిది !'

'మీరు ఎన్నాళ్ళనుంచీ సినీరంగంలో నటిస్తున్నారు'

'అప్పుడే ఏడేళ్ళనుంచి—'

'మీ సినీమాలు చూస్తే...మా యింట్లో అందరికీ చాలా యిష్టం—మొన్న ఒక స్నేహితురాలు చెప్పింది...

మీరీవూళ్లో హొటల్లో ఉన్నారని...విన్నా...నాకు ఫోను చేయడం సరదా...చేశా నంతే!...

'బాగుంది...మీ రేం చేస్తున్నారు!'

'చదువుకుంటున్నా...మా క్లాసులో ఎప్పుడూ మీ సినీమాల గురించే చర్చ-అబ్బ చంపేస్తారండి స్నేహితులంతా... మీరు బ్రహ్మాండంగా నటిస్తారట...మీరు హాలీవుడ్ వెళ్ళిపోతే బాగుంటుందండి!'

'ఏం—నేను యిక్కడ వుండడం మీ కిష్టంలేదా?'

'అబ్బే అదికాదండీ...మీరు చాలా హాస్యంగా మాట్లాడుతారా...బాగుంది...మీరు నటిస్తూంటే, నాకు మీతో నటించాలని ఉంది!...'

'అలాగా...మీరూ నటిస్తారా'...

'సినీమాలో చేరాలని వుందండి...కాని మా అమ్మా నాన్నా ఒప్పుకోరు...చదువుకోవా లంటారు...మొన్న మా కాలేజీలో 'ఎరుకసాని'గా నటించానండీ...నా కొక కప్పు బహుమతి యిచ్చారు.'

'నా కంటె మెరుగు-చిన్నప్పుడు నే నెప్పుడూ నటించ లేదు-హఠాత్తుగా సినీమాలోకి లాక్కెళ్లారు!'

'అలాగాండి...మీ వయస్సు ఎంతండి? మే మంతా మీకు పాతికేళ్లు ఉంటాయనుకుంటాం...మా స్నేహితురాలు లలిత మీ బొమ్మ కనిపిస్తే చాలు ప్రతీపత్రిక కొంటుంది? మా తమ్ముడు మీ ఫొటో లన్నీ మా యింట్లో గోడలనిండా అంటించేడు...ఇదీ సంగతి...'

'చాలా బాగుంది...ఈ హోటలుకు ఒకసారి రండి!'

'అబ్బే! వీలుపడదు. నాకు యింట్లో సంకెళ్లు...కాని ఫోనులో మాట్లాడతా! యింకా వుంటారా వూళ్లో?'

'ఇంకో నాల్గురోజులు షూటింగ్! తర్వాత వెళ్లిపోతా మద్రాసుకు...ఆ తర్వాత కోయంబత్తూరు వెళ్లాలి...'

'మళ్లీ ఎప్పుడొస్తారు?...'

'వచ్చేనెల 17వ తారీఖున.'

'బైబై...నేను మళ్లీ అప్పుడు ఫోనుచేస్తాను...మా లలితకు చెప్తాను నేను మీతో మాట్లాడానని...'

'ఊఁ. అలాగే!'

టెలిఫోన్‌లో—శబ్దం ఆగింది—వర్షం వెలిసినట్లు - ఎవరీ పిల్ల?...గ్లాసులో బీరు పూర్తిగా త్రాగేశాడు శ్యామసుందర్... సిగరెట్టు ముట్టించాడు...

అబ్బ! సినీమా నటకులంటే ఎంతసరదా పిల్లలకి? హోటలు మేనేజరు మంచి తప్పు చేశాడు?...శ్యామ సుందర్ నటకుడు కూడా యిక్కడే బసచేస్తాడు కాబోలు!... ఒకటే మాటలు—ఏమిటో కథ...ఈల వేశాడు శ్యామసుందర్...

సినీమా శ్యామసుందర్‌కీ తనకీ వ్యత్యాసం...

వయస్సులో బహుశా ముప్పైఏండ్లు

మనస్సులో వివిధ దృక్పథాలు...అతనికి నటన—తనకు వ్యాపారం!

జీవితంలో కొందరి తప్పులు—కొందరికి మేలు!

ప్రతీ హోటలుకు ఇటువంటి మేనేజర్లు ఉంటే—హాయ్! నవ్వుకున్నాడు శ్యామసుందర్!

చేతిలో గ్లాసుతో, మైకంలో సరదాగా నృత్యం చేశాడు ఒంటరిగా గదిలో!

తలుపు చప్పుడు!

బోయ్!

ఇంకొక సీసా!...పదివేలు నష్టం పదిలంగా మరిచి పోయాడు శ్యామసుందర్!

* * * *

శకుంతల పడుకుంది-పుచ్చపువ్వు వెన్నెల్లో...ఆకాశం వైపు చూసింది-చంద్రుడు నవ్వాడు....శ్యామసుందర్ నవ్వినట్లుంది-సినీమాలో నటిస్తే ఎంత బాగుంటుంది-అమ్మ ఒప్పుకోదు-ఛీ వెధవబ్రతుకు!...

గొప్పవాళ్ళతో మాట్లాడ్డం గొప్ప!...శ్యామసుందర్ తో ఫోనులో మాట్లాడ్డం గొప్ప!...ఎవరు మాట్లాడగలరు!

కూనిరాగం-తుమ్మెదలా గానం-శకుంతల ఆనందంగా మెత్తటి పరుపుపై కాళ్ళు రాసుకుంటూ-ఒళ్ళు నిమురుకుంటూ కలల్లో ఒరిగింది.

* * * *

వచ్చిన నెల 17వ తారీఖు

'హల్లో!'

'హల్లో!'...

'మీరు ఫూళ్ళో ఉన్నారా లేదా' అని తటపటాయించి, టెలిఫోను చుట్టూ మూడుసార్లు ప్రదక్షిణం చేసి, చివరకు..(నవ్వు).

'ఉహూఁ మీరు బాగా నవ్వుతారే?'

'అలాగే అంటారు అంతా...మా అమ్మా, లలితా, తమ్ముడు...మా క్లాసులో అబ్బాయిలు...నన్ను తెగ చూస్తారండి...ఒకటే గొడవ...ఏదో వంకనవచ్చి పలకరిస్తారు..!'

'అంటే...మీరు అంత అందకత్తెలా...'

'నా తలకాయ...ఏమిటో, మగవాళ్ళే అంతలెండి...మొన్న పత్రికలో మీరు దొంగలా తీయించుకున్న ఫొటో చూశాను. భయం వేసింది...రాబోయే సినీమా ఎలా ఉంటుందో?

'నాకు ఖూనీ చెయ్యడం సరదా...సినీమాల్లో లెండి!'

'చచ్చాం! నాకు భయం వేసింది...నన్ను చేస్తారేమో నని...మీరు మద్రాసులో ఎన్నాళ్ళనుంచి ఉంటున్నారు...?'

'అబ్బో చాలా రోజులునుంచి'

'మీరు 'విశ్వం'గారి నెరుగుదురా? డిటెక్టివ్ కథలు రాస్తారు!'

'ఆ...ఆ...తెలుసు?' శ్యామసుందర్ కళ్లు మిటకరించాయి, చక్కగా జారుతున్న అబద్ధం తలచుకుంటూ.'

'అబ్బ! ఆయన ఏం చక్కగా రాస్తాడండి...వెంట్రుక నుంచి మనిషి హత్య పట్టుకునే కల్పన-బ్రహ్మాండం...కదండి?'

'అవును'

'మా యింటిప్రక్క పుస్తకాల దుకాణం వుంది...అక్కడ డిటెక్టివ్ కథల పుస్తకాలు-అణా అద్దె కిస్తారు...చదివి యిచ్చేయ్యాలి అంతే...ఆ కొట్టులో ఉన్న పుస్తకా

లన్నీ చదివేశానండి...ఒక్కొక్క సారి భయం వేస్తుందండీ, చుట్టూ హత్యలు జరుగుతున్నట్లు'...

'మీరెప్పుడైనా హత్య చేశారా?'

'నేనా...బాగుందే...మీరు చాలా హాస్యంగా మాట్లాడుతారే...ఛ, నాకు చేతకాదండి...ఊ...ఏమన్నా విశేషాలు చెప్పండి?'

'ఏముంది...మీరు ఎక్కడ కనిపిస్తారు...కలుసుకోవాలంటే!'

'అబ్బే అది సాధ్యంకాదు...కాళ్ళకు పంకెళ్ళుగా!...' (నవ్వు)

'మీరు బలేగా నవ్వుతారు...సముద్రపు నురుగులా—హంస శరీరంలా...తెల్లటి ఆర్టుపేపరులా...మల్లుచొక్కాలా!'

'ఓహో మీకు కవిత్వం కూడా వచ్చా!'

'నేర్చుకున్నా విశ్వం దగ్గర!'

'విశ్వం మీకు బాగా పరిచయమేనాండి!'

'ఊ...చచ్చేటంత?

నిట్టూర్పు

'అదేం నిట్టూరుస్తున్నారు?'

'ఆ...ఏమీ లేదు...అదొక కథ...!

'ఏమిటా కథ...?'

'నాకు మద్రాసు వచ్చెయ్యాలని ఉందండి?'

'వచ్చేయండి నాతో!'

'వస్తే విశ్వంగారిని పరిచయం చేస్తారా?'

'ఏం! విశ్వం అంటే మీకు...?'

'అదొక కథ...పోనీలెండి.'

'అరే, చెప్పండి...నేను సాయం చేస్తా.'

'ఆయన ఎలా వుంటారు?'

'బొద్దుగా-లావుగా-30 ఏండ్లు.'

'పెళ్ళయిందా?'

'ముగ్గురు పిల్లలు'...

'ఆఁ...పెళ్ళికాలేదని రాస్తాడు నాకు!'

'మీకు విశ్వం ఉత్తరాలు వ్రాస్తాడా?'

'చాలా రాశాడులెండి...ఇంత అబద్ధం రాస్తాడనుకో లేదు!...

'అరెరే!...ఈసారి కనిపిస్తే చీవాట్లు పెడతాలెండి!'

'వద్దండి...నా సంగతి ఆయనకు చెప్పకండి!...(నిట్టూర్పు)'

'మీకు చాలా బాధకలిగించానుకదు!'

'మీరేం కలిగించలేదు. నా బ్రతుకే బాధలమయం. నమస్కారం...'

'నా కొకసారి కనిపించరూ?'

'ఊహుఁ...'

శబ్దం మానింది...టెలిఫోను రిసీవరు ఎడా పెడా పరిశీలించి, నోరు చప్పరించి, పరుపుమీద ఒరిగాడు శ్యామ సుందర్!...ఎందుకు రావాలి యిక్కడికి? 17వ తారీఖున వస్తానన్నందు కేనా...వ్యాపారంలేదు-కాని మనసు...

క్రిణ్...క్రిణ్...

'మళ్ళీ ఎప్పుడు వస్తారు యీ వూరు?' - ఆడకంఠం.

'మీరు ఎప్పుడు రమ్మంటే అప్పుడు.'

'మరో నెల్లాళ్ళల్లో వస్తారా?'

'ఊఁ...వచ్చే నెల 25 వ తారీఖుకు వస్తా—'

'బై...బై...(ఏడ్పు')

'అదేం ఏడుస్తున్నారు...'

'బాధ... తలనొప్పి... వికారము... ఏమిటో మనసులో...నమస్తే'

టెలిఫోన్ బంద్

శ్యామసుందర్ ఆలోచనలోపడ్డాడు...ఇదొక వింత ప్రకృతి - మీసం దువ్వుకున్నాడు... 'బోయ్! బీర్!...'

సీసా...గ్లాసు...గ్లాసులోనురగ...ఆమె నవ్వులా... త్రాగేడు...ఆమె కన్నీరు మ్రింగినట్లయింది—శ్యామసుందర్ గదిలో నృత్యం చేశాడు కూనిరాగం తీస్తూ...

పైనెల 25 వ తారీఖు

'నేను, శకుంతలనండీ!'

'అరె! రాగానే పట్టుకున్నారే...ఇంకా బూటు విప్పుకుంటున్నా.'

'ఏమండీ! మీ బూటు ఖరీదు ఎంత?'

'జ్ఞాపకంలేదు...ఇరవై అయిదు రూపాయిలుంటుంది!'

'మరి మీకు హేటుందా?'

'ఆఁ'

'దానిఖరీదు ?'

'బహుశా 30 రూపాయిలుంటుంది !'

'ఊ...ఎలాగైనా డబ్బున్నవాళ్లుగా మరి—నాకు మీ డబ్బంతా కావాలి...యిస్తారా ?—'

'ఓ...ఎంత కావాలి ?—'

'అంతా...(నవ్వు)...'

'మీరు బలేగా నవ్వుతారు...బట్టతలమీద చిలిపిగా వెంట్రుకలు ఊగినట్టు'

'అదేం పోలికలండీ ?'

'విశ్వం సహవాసం.'

'అచ్చు విశ్వంకూడా యిలాగే రాస్తాడు.'

'అలాగే ... అదృష్టవంతులు ... మీరు అతని వన్నీ చదువుతారు—నేను అతన్ని చూస్తాకనుక ఏమీ చదవను !'

'ఏమండీ ! మీకు విశ్వం కనిపించాడా మద్రాసులో.'

'ఆఁ...మీ సంగతి చెప్పాను !'

'చెప్పారా ?...ఏమన్నారు ?'

'నవ్వాడు ! అంతే...'

'ఇంకేమీ అనలేదూ ... చెప్పండీ ... చెప్పరూ ... చెప్పకపోతే నేను మీతో యింక మాట్లాడను ఫోనులో !'

'బాబోయి, అంతపని మాత్రం చెయ్యకండి... చెబుతా...అతనికి ఏదో బాధగా వుందిట...హత్య చేసుకుంటా నన్నాడు...'

'ఏమిటీ ?'...

'అదే...నేను నమ్మలేదు...పోరా...అన్నాను...కథల్లో హత్యలు చేసేవాడు, నిజంగా చేయగలడా ? పోనీ అనుకున్నా ..కాని నిజంగా...'

'ఏమిటీ ?...ఏమయింది ?...'

'విశ్వం...హత్య...చేసుకున్నాడు'

'ఆఁ...మీకు శవం కనిపించిందా ?...నిజమే ?...(ఏడుపు)'

'ఏడ్వకండి...అతని భార్యా పిల్లలూ పుట్టింటికి వెళ్లారు.., అతను గదిలో కనిపించలేదు...ఊళ్లో లేదు...ఎక్కడా జాడ లేదు. చనిపోయాడని అనుకుంటున్నారంతా...కథల్లో హత్యలు చేయడం యిష్టం కాబట్టి, అతను హత్యచేసుకుని ఉంటాడని అంతా అంటున్నారు—'

'నాకు చాలా బాధగా వుందండి—ఈ వార్త నాకు ఎందుకు చెప్పారు ? అతనిమీద అభిమానంతో యింతకాలం వున్నా—మా అమ్మా నాన్నా బలవంతంగా నాకు పెళ్ళి చేస్తారట—ఇప్పుడేం చేసేది—ఒప్పుకోక తప్పదు—అయినా ఈ బాధ—అందుకే రెండు మూడు నెలలనుంచి అతని డిటెక్టివ్ కథలు ఎక్కడా కనిపించడం లేదు-నా బాధ-(ఏడుపు)'

'ఏడ్వకండీ !—నాకూ ఏడుపుగా వుంది మిమ్మల్ని చూస్తుంటే'

'విశ్వం అంటే-విశ్వం-(ఏడుపు)నమస్తే-మళ్ళీ ఎప్పుడైనా మాట్లాడుతా !'

టెలిఫోన్ బంద్—

శ్యామసుందర్ ముఖంమీద కమ్మిన చెమట బిందువులు తుడుచుకున్నాడు. ఎందుకీ అబద్ధం ?–విశ్వం ఎవరు ? అతన్ని

ఎందుకు హత్యచేశాడు ఆ అమ్మాయి కోసం ?—తన మనః ప్రవృత్తి ఆమె విచిత్ర సంభాషణలాగా మరీ చిత్రం !

క్రిణ్—క్రిణ్—

'ఏమండీ !—వచ్చే నెల 16వ తారీఖున మీా రీ వూళ్ళో వుండాలి.' అదే కంఠం.

'ఎందుకు ?'

'నా పుట్టిన రోజు—ఆ రోజు—మీారు మా యింటికి వద్దురుగాని.'

'అలాగే !'

టెలిఫోను నిశబ్దంగా కూర్చుంది మళ్ళీ...

ఎదురుగా గోడమీాద ఒక అంజతా దృశ్యం !...ఒక లేడి పరుగు !...లేడి కళ్ళల్లా ఆమె కళ్లు...మాటలు...ఒక ఊహా చిత్రం...శకుంతల...సిగరెట్టుపొగ రింగుల్లో తిరిగింది—శ్యామసుందర్ ఆలోచనల్లో—

కథలో-ఆఖరినెల-16వ తారీఖు

'ఏమండీ !'

'హల్లో-శకుంతలా ! కులాసా ?'

'ఆ...ఏం చేస్తున్నారు ?'

'బీరు అనే ద్రావకం త్రాగుతున్నా.'

'బాగుంటుందాండి ?'

'ఆఁ—'

నాకు కొంచెం ఫోనులో పొయ్యరూ ?'

'హి హి హి—బాగా మాట్లాడతావుకదూ నువ్వు !'

'ఏమండీ, మీ సినీమా దొంగ, చూశాను—చాలా గొప్పగా నటించారు—నేను ఎదురుగా ఉంటే ఒక దండవేసి, చప్పట్లు కొట్టేదాన్ని.'

'అబ్బ, ఏం చమత్కారం!'

'నా సంగతికేం గాని—మీ అబద్ధాలన్నీ బయట పడ్డాయి'

ఆః హిహిహి!' శ్యామసుందర్ బిగ్గరగా నవ్వాడు మనస్సును సర్దుకుంటూ.

'విశ్వం హత్య చేసుకున్నా డన్నారు కదూ!'

'అవును'

'అతను ఈవూళ్ళో ఉన్నాడు'

'అలాగా—'

'మీ దగ్గరికి తీసుకువస్తాను.'

'హిహిహి!'

'ఎందుకా దొంగనవ్వు?'

'అబ్బే! ఏం లేదు'

'చూడండి—నేను ప్రేమించి పెళ్లి చేసుకుంటున్నా—'

'వెరీగుడ్!'

'మా అమ్మా, నాన్నా ఒప్పుకున్నారు కూడా!'

'చాలా బాగుంది—'

ఈవాళ నా పుట్టినరోజు కదూ—మా యింటికి రావాలి'

'ఎక్కడ మీ యిల్లు?'

'కోటీపక్కన సందులో మొదటి బంగళా'

'తప్పకుండా వస్తా!'

'వచ్చేక చూద్దురుగాని మీ విశ్వాన్ని. అతనుకూడా టీ పార్టీకి వస్తాడు.'

'చాలా బాగుంది...విశ్వం హిమాలయాలకు పోయి హత్య చేసుకుందామని వెళ్లాడుట...అక్కడ బాగా చలిగా ఉందని తిరిగి వచ్చేశాడని అన్నారంతా...అయితే ఊళ్లో ఉంటున్నాడా...ఏంచేస్తున్నాడు?'

'మెడికల్ కాలేజీలో చదువుతున్నాడు?'

'ఇన్నేళ్లు వచ్చాక ఇంకా చదువేమిటి?'

'అదే సాయంత్రం అడగండి...తప్పక రండి టీ పార్టీకి. బైబై...'

టెలిఫోన్ బంద్.

శ్యామసుందర్ ముఖం వెలవెల పోయింది...కథ అడ్డం తిరిగిందే!...'బోయ్—బీర్!'

సీసాలు-గ్లాసులు-హాజరు!

'ఎవరీ శకుంతల?-ఏమిటీ కథ? సాయంత్రం వెళ్లాలి పార్టీకి—ఆ విశ్వం నన్నెరగనంటే—తెలిసే వుంటుంది? ఏం చేస్తాం—' బీరు గ్లాసుతో నృత్యం చేస్తూ కూనిరాగం తీశాడు శ్యామసుందర్—క్వాయ్—క్వాయ్—క్వాయ్—

'ఎవరో వచ్చారూ?—రండి—'

'ఓరి! నువ్వా?—'

'అవును నాన్నా...'

'టెలిఫోన్ చెయ్యకుండా వచ్చావేం?'

'ఆఁ...చేసేదేమిటి అని...'

'వీ రెవరు?'

'లలిత బి. ఏ. చదువుతోంది నాన్నా...

'ఏమండీ! యీ హొటల్లో శ్యామసుందర్ అనే సినీ నటుడు ఉంటున్నాడు కదూ—'

(బోయ్ సిసాతో ప్రవేశం)

'బోయ్! శ్యామసుందర్ అనే సినీనటుడు ఈ హోటల్లో ఏ గదిలో ఉంటారు?'

'ఈ హోటల్లో ఎవరూ లేరండీ?...ఈయనే శ్యామ సుందర్!'

'ఆఁ' శకుంతల ఆశ్చర్యంగా శ్యామసుందర్ వైపు చూసింది!

'నువ్వేనా శకుంతల?'

'అవునండీ—కాని నా అసలు పేరు లలిత—'

'సరదాగా టెలిఫోనులో శకుంతల అనే పేరుతో మాట్లాడతా'

'బలే తమాషా!—'

'మీ కంటేనా? సినీ నటుడని నటించారే!'

'అదేమిటి నాన్నా?'

'అదో కథ రా—చెబుతా... ఈ అమ్మాయితో పరిచయం ఎలా?'

'నేనంటే యిష్టం!'

'కథలు రాసే విశ్వం గురించి అబద్ధాలాడేది!... యీయనేన?'

'ఏరా నువ్వు కథలు రాస్తావా?'

'లేదు నాన్నా! ఈ అమ్మాయికి విశ్వం అంటే యిష్టమని తెలిసి, నాపేరూ అదేగా—నేనే ఆ రచయిత నన్నాను!'

'నువ్వు విశ్వం కాదూ!' కోపంతో లేచింది లలిత —

'నన్ను క్షమించు లలితా!'

'ఈ వేళ మా యింట్లో టీపార్టీ లేదు. క్షమించండి-మీ యిద్దరూ రానక్కర్లేదు'

లలిత నిష్క్రమణ కోపంతో.

విశ్వం పాలిపోయిన ముఖంతో వెంటనే బయటికి నడిచాడు, తండ్రికేసి భయంగా చూస్తూ.

శ్యామసుందర్ నవ్వుకున్నాడు...బీర్ గ్లాసు చూసి, త్రాగుతూ—

టక్ టక్ టక్ గుఱ్ఱపు డెక్కల చప్పుడు! బొంబాయిలో,

'బోయ్! బొంబాయికి సాయంత్రం బండిలో ఒక టిక్కెటు ఫస్టుక్లాసు బుక్ చెయ్యి!' శ్యామసుందర్ అలసటగా నీల్గాడు...

సీసాలు ఖాళీ.. గ్లాసులు ఒరిగాయి-టెలిఫోను గాలిలో తిరుగుతోంది-శకుంతల కదులుతోంది-శకుంతల కాని లలిత-విశ్వంకాని విశ్వం-శ్యామసుందర్ కాని శ్యామసుందర్!—

మనిషికాని మనిషిని

టెలిఫోను సాధించింది!

'లోకంతీరు!!—బోయ్!'—తూలుతూ ప్రక్కమీద ఒరిగాడు శ్యామసుందర్!